

ศาลโตเกี่ยวหมายตัวจอมพลคนเดียว
จับสาวเปลือยร่างเอามตแดงเคาะใส่

ปีที่ ๑๐ ฉบับที่ ๓๕๕๕ วันอาทิตย์ที่ ๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ ราคา 50 สต.

A black and white photograph of a traditional Chinese pavilion with a multi-tiered roof, situated on a hillside surrounded by trees. The pavilion has a prominent central spire and is supported by several pillars. The background shows a dense forest of trees.

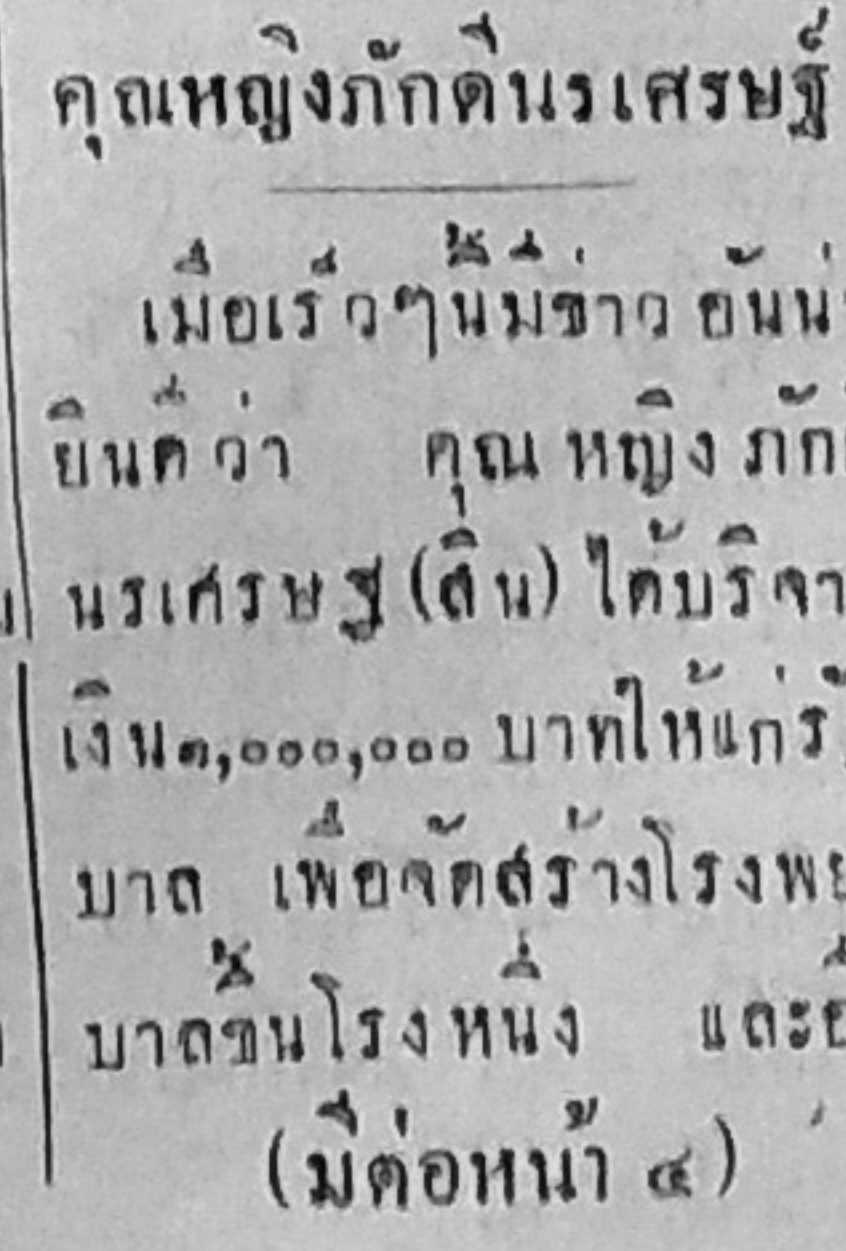
คดียังนายชั้นโจทก์วิภาค บรรณาธิการหนังสือพิมพ์อิทธิธรรมนั้น กำลังนำความขึ้นฟ้องไปให้แก่เจ้าหน้าที่ตำรวจอย่างชัดสุด เมื่อเช้าวันนี้องค์กับเจ้าหน้าที่ข่าวหนังสือพิมพ์หลายฉบับ อธิบดีกรมตำรวจ-พระพิจารณ์פלกิจ ถึงกับระบายนามณ์แสดงถึงความหวัหวัญเป็นอย่างมากของท่านออกมา ทั้งนี้โดยที่หนังสือพิมพ์บางฉบับเสนอข่าวในข้ออ้างที่ดูดีทั้งคดีสุดท้าย

ศิลปะแห่งการทรมาน อย่างทารุณของทหาร
นักรอกจกคุกตามที่เราได้กล่าวแล้วนี้ ถือได้ว่า
เป็นวิธีการทรมานเอาเยี่ยงญี่ปุ่น ตามรายงานของ
ผู้สื่อข่าวพิเศษคนแรกพบต่อไปเป็นการทรมานอย่างทารุณ
และโหดสุดสุด คือ จับหญิงสาวเอาไป
มัดแล้วแล้วเคาะเคาะแดงไลของลับ. (มีต่อหน้า ๔)

ใช้ทุน ๑ ล้านบาท
ที่คณหญิงสนให้

“—ผมไม่เคย ตั้งแต่เข้ามารับตำแหน่งงาน
สำคัญๆ ของชาติที่กระทรวงพาณิชย์รับผิดชอบอยู่
มาได้ทำอะไรไปบ้าง องค์การข้าว องค์การจัดหา
ข้าวไม่ให้ผมจัดตั้งขึ้นหรือ?” รม. วิลสันโศกนา
หนักตอบสัมภาษณ์ผู้แทนหนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่งและ
ที่ตอบอย่างนั้นใจในผลงานโดย ประโยคสั้นๆ ว่า
“อะ อย่างไรมันก็ต้องมิ(ผลดี)บ้างละมากหรือน้อย
ก็ตาม”

หมิ่นมากกว่าคนจีน
 ๕๒
 ทงน เป็นเรื่องของชา
 รยงาน ชาวใหม่ ที่สุดเป
 เรืองของ กระต๊อบ กล่า
 คือ ตดตดเคื่อนกุนภาทัน
 ที่แดง ของคักร ชาดได้
 กระต๊อบใหม่เอี่ยมจากสย
 ไรซ์เป็นคราด ๆ รวมคั
 กระต๊อบ และ คาคา
 ได้รับกระต๊อบเพิ่ม เคิม
 (มีต่อหน้า ๔)

เป็น คำกล่าว ของพ
 คำต่างประเทศ หนึ่งคำ
 คือนักข่าวของเรา เมื่อ
 ดัมภานุของท่านรัฐมนตรี
 ครองการ คงแพร่ออกไป
 ว่า การที่เงินตราต่างประเทศ
 ใน ตลาดมีค่าน้อย
 เพราะ มีมูลค่า จากพ
 ความเป็นสำคัญ พอ
 ต่าง ประเทศ คนเคย ก
 กล่าวคือไปว่า เหตุที่
 ในตลาดมีค่าน้อย
 หมายความว่าคนรับ

เล็ก ขอมกับไม่ต้องให้
ค่าตั้ง ดินค้า ขอนนอกนา
เงินตรา มาคืนสู่รัฐบาล
และได้รวมอำนาจในการ
พิจารณาจ่ายเงินตราต่าง
ประเทศไปให้แก่ธนาคาร
แห่งประเทศไทยพิจารณา
แทนเดียว ดังแนบ
มา ราย เดือน มกราคม
ไม่ปรากฏว่ามีพ่อค้ารายใด
ได้เงินตราต่างประเทศจาก
รัฐบาลเลย ประจวบ
กับเงินตราต่างประเทศมี
หมุนเวียนในตลาดคงคง
จึงเป็นเหตุทำให้ราคาเงิน
ในตลาดมีสูงขึ้นเป็นลำดับ
นักได้รีบออกมาเตือน
รอนักลงทุน โดยพ่อค้า
ที่ทางธนาคารขอขายใบ
(มีต่อหน้า ๔)

ตามรายงานข่าวกล่าวว่าจอมพลแปลก
แต่เพียงคนเดียวเท่านั้น ที่ศาลอาญาฯ ส่ง
กรมโตเกียว หมายตัวไว้ สำหรับยึดอาช
ญาฯ ส่งกรมอื่น ๆ ไม่ปรากฏในหนังสือของ
สถานทูตอเมริกันในประเทศไทย ว่ามีความจ
เป็นต้องการ โดยที่ถือว่า จอมพลป. รมานายกรั
มนตรี บ่อนกบฏนโยบายทั้งหมดไว้แต่ผู้เดียว
แม่หลวง วิจิตร วาทการ ผู้อ่าน การประ
กาศสงครามต่อสหประชาชาติ คือ อังกฤษ
อเมริกา ก็ไม่อยู่ใน "หมาย" ของศาลอาญา
กรมโตเกียว.

“ในวงไพบูลย์ร่วมกัน”
ซึ่งเป็นจุดหมายใหญ่ของสง
ครามต้านอาเชียน โดยญี่ปุ่น
เป็นผู้ก่อขึ้น นายพลโตโจ
ชาวนาเกรหมายเลข ๑ เป็น
ผู้ขึ้นมาพบจอมพล และ
ได้สนทนาวินิจฉัย กับ จอม
พลโดยลำพัง เป็นเวลานาน
ผลแห่งวงไพบูลย์ร่วมกัน
จอมพล ก็ได้แบมือรับคติ
แดน ๔ รัฐมาโล ซึ่งนายพล
โตโจ เป็นผู้มา ทบยืม ใน
แล้วประกาศผนวกดินแดน
(มีต่อหน้า ๔)

เชษฐรัฐ บาลไทย
เข้าร่วมประชุมอนุนิคม
วอชิงตัน ๗ มีนาคม ถ้า
นักข่าวอเมริกันแจ้งว่า รัฐ
บาลสหรัฐ ได้ยกเลิกข้อ
สัญญาไปกับ ประเทศ ต่างๆ
รวม ๓๐ ประเทศ รวมทั้ง
ประเทศไทย ให้ตั้งผู้
แทนไปร่วม การ ประชุม
ของนิคมอาณานิคมแห่ง องค์
การอนุนิคม ดังกล่า ซึ่ง
จะจัดใหม่ขึ้นในกรุงวอชิงตัน
(แปลหน้า ๕)

สยามนิกร

THE SIAM NIKORN

ปีที่ ๑๐ ฉบับที่ ๑๑๕๕ วันอาทิตย์ที่ ๙ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๙๐

กุศโลบายที่พองอมนม

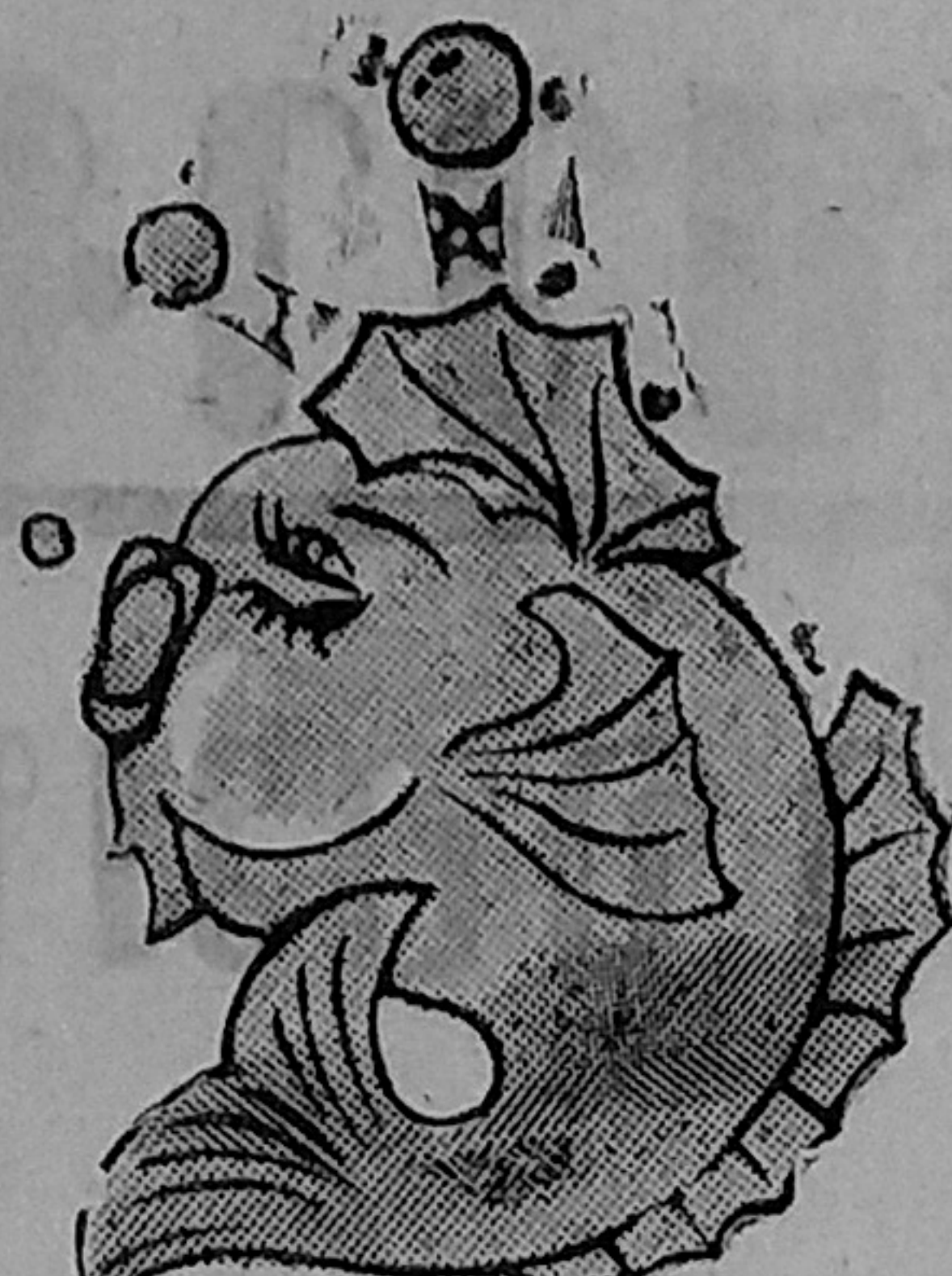
เมื่อเร็ว ๆ นี้ นายกรัฐมนตรีได้แถลง ให้ทราบ ว่า คุณหญิงสีนภักดิ์ศรีคุณได้ มีจิตศรัทธาบริจาคเงิน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท เพื่อสร้างโรงพยาบาลขึ้นในจังหวัดบุรีรัมย์ให้ชื่อว่า "เล็ค-สิน" อันเป็นชื่อของพระยาภักดีและคุณหญิงภักดีร่วมกัน อนึ่งคุณหญิงภักดี ยังได้บริจาคเงินอีกจำนวนหนึ่ง ๓๐๐,๐๐๐ บาท เพื่อบำรุงโรงพยาบาลดังกล่าวอีกด้วย การบริจาคเพื่อการกุศลของคุณหญิงภักดีครั้งนี้ เป็นการ บริจาคเพื่อการกุศลรายใหญ่ภายหลังสงคราม ซึ่งเราขอชื่นชมและขอชักชวนให้ประชาชน ร่วม กัน อุทิศเงินในกุศโลบายของคุณหญิงภักดีด้วย

การอุทิศเงินในกุศโลบายของผู้อื่นนั้น เป็นคุณธรรมของชนทุกชาติไว้ในพุทธศาสนา แม้ว่าคนเป็นอื่นมาไม่มากแต่ก็ควรที่จะบริจาคได้อย่างคุณหญิงภักดี แต่การอุทิศเงินในกุศโลบายครั้งนี้ นับว่าได้อานิสงส์ด้วยเหมือนกัน อนึ่งการสรรเสริญคุณความดี ของผู้ประกอบคุณความดีจะเป็นเครื่องจูงใจให้บุคคลทำความดีกันมากขึ้น อันเป็นถึงทศพิธราชธรรมที่เราควรประพฤติปฏิบัติ

พระยาภักดี และคุณหญิงภักดี เป็นแบบอย่างที่ดีของคนไทย ทั้งในส่วนบุคคลและส่วนครอบครัว พระยาภักดีเป็นตัวอย่างของบุคคลที่มีความมานะบากบั่นในการทำงาน การประพฤติดีอยู่ในศีลธรรม ซื่อสัตย์ของพระยาภักดีซึ่งเริ่มตนการทำความดีตั้งแต่ยังเป็นเด็กจนมีเงินเดือนเพียงเล็กน้อย จนภายหลังได้มีฐานะเป็นเศรษฐีมีเงินนับล้านนั้น เป็นอุทาหรณ์สำหรับคนไทยทั่วไปที่เรียกร้องแต่จะ ให้รัฐบาลเป็นผู้อุปถัมภ์การอยู่ไปนั้นได้เป็นอย่างดีว่า โอกาสย่อมมีอยู่เสมอสำหรับทุกคนความมานะ พยายาม และซื่อสัตย์สุจริต ซื่อตรงต่อครอบครัวของพระยาภักดี เป็นตัวอย่างที่ดีของครอบครัวที่มีความสุข สมควรกระแบบอย่างของครอบครัวทั้งหลาย ปัญหาเรื่องครอบครัวเป็นปัญหาที่มีความสัมพันธ์ กับปัญหาของชาติอยู่มาก และนับว่าคนจะเพิ่มความดีความชอบของตน

ในประเทศของเราสมัยคนไทยที่มีเงินจำนวนมาก โภจนาจำนวนมากนี้ ดูจะหาได้ไม่ยากนัก แต่คนที่มีจิตศรัทธาบริจาคเงินอย่างคุณหญิงภักดีนั้นหาได้ไม่ยาก ถ้าบ้านเมืองของเราเป็นแบบที่คนทุกคนจะปรารถนาดีกัน ไม่คิดใจที่จะประกอบกรรมอันเป็นสาธารณประโยชน์ มีมากเช่นเพียงไร ความเจริญรุ่งเรืองของบ้านเมือง และประชาชนพลเมือง ก็จะมีมากขึ้นเพียงนั้น กล่าวเฉพาะการบำเพ็ญกุศลของเรานี้ด้วยแล้วแต่ด้วยอยู่มาก รัฐบาลเองก็ไม่เห็นเงินเพียงพอกับที่จะจัดการให้เข้มแข็งได้ ถ้าหากเราชาวเรา ก็ปรากฏว่า ชาติทุกชนทุกปี ถึงกับต้องใช้จ่ายหลายร้อย โดยการออกดอกกันบ้าง โรงพยาบาลในพระนครมีจำนวนไม่พอกับคนไข้ และภาวะของโรงพยาบาลแต่ละโรงก็ต่างแร้นแค้นเต็มที่ การก่อสร้างโรงพยาบาลเพิ่มขึ้นอีก และการให้โรงพยาบาลของรัฐได้มีทุนสำหรับ ใช้จ่าย บรรเทา ความขาดแคลนในขณะนี้ ดังนั้นจึงเป็นการน่าเพื่อกุศโลบายอันดีของพระยาภักดี

ในบรรดาความซื่อสัตย์ที่คนไทยทั้งหลายที่ปรารถนาดีในบ้านเมืองของเราทุกคน ความซื่อสัตย์ที่คนไทยในความคิดใจนับว่าแรงที่สุด เหตุนี้เราจึงได้เห็นบ้านเมืองของเราเต็มไปด้วยความซื่อสัตย์ ความซื่อสัตย์ต่าง ๆ และการเบียดเบียนประหัตประหารกันอย่างไม่ปรานี ความซื่อสัตย์ที่คนไทยในความคิดใจโดยมีได้บรรเทาแก้ไข คือธรรมที่ขยัน (มีต่อหน้า ๔)

ใต้ทะเลเจ็ดพันโยชน์

ศาสตราจารย์สเตนได้เล่าไว้ในหนังสือ Everybody's ว่า

ในงานวันคริสต์มาสครั้งหนึ่ง มีผู้อ่านหนังสือ "ใต้ทะเลเจ็ดพันโยชน์" "Twenty Thousand Miles Under the Sea" ไปผูกไว้ที่ต้นไม้คริสต์มาสรวมกับของขวัญอื่น ๆ เด็กชายคนหนึ่งลูกพี่ลูกน้องของฉันเห็นเขาทำเช่นนั้นและถามเขาว่าทำไมเขาทำเช่นนั้น เขาบอกว่าเขาอยากได้อะไรบางอย่างที่เขาคิดว่าน่าอัศจรรย์ เขาได้ดูหนังสือเล่มนี้และคิดว่ามันน่าอัศจรรย์มาก เขาได้ดูภาพของสัตว์ประหลาดในหนังสือและคิดว่ามันน่าอัศจรรย์มาก เขาได้ดูภาพของสัตว์ประหลาดในหนังสือและคิดว่ามันน่าอัศจรรย์มาก

แต่ผู้ที่เป็นพ่อ หรืออีกนัยหนึ่งบิดาของท่าน ศาสตราจารย์สเตนเอง เขาได้เอาหนังสือเล่มนี้ไปซ่อนไว้ที่ต้นไม้คริสต์มาสของเขา และเขาได้ดูภาพของสัตว์ประหลาดในหนังสือและคิดว่ามันน่าอัศจรรย์มาก

เจ้าของ บทประพันธ์ เรื่องนี้—จุดเด่นเป็นคนที่ฉลาดและมีจินตนาการและอารมณ์ที่กว้างขวางมาก เขาได้ดูภาพของสัตว์ประหลาดในหนังสือและคิดว่ามันน่าอัศจรรย์มาก

นักพยากรณ์ มีอา รามอนอย่างกึ่งเป็น ชาวนาเมืองนี้ Nones เขาเกิดในปี ค.ศ. ๑๘๘๒ ไม่มีความหวังว่าจะเป็นคนฉลาด แต่เขาได้ดูภาพของสัตว์ประหลาดในหนังสือและคิดว่ามันน่าอัศจรรย์มาก

เพื่อนชาวสก็อตคนหนึ่งบิน จากเซนต์ปีเตอส์เบิร์กมาที่เมืองนี้ และเขาได้ดูภาพของสัตว์ประหลาดในหนังสือและคิดว่ามันน่าอัศจรรย์มาก

นับแต่แรกเริ่มอาชีพการประพันธ์ที่เดียว เว้นแต่แสดงให้ เห็นวิธีเขียนอันน่าทึ่งจนกระทั่ง เขาได้อ่านหนังสือเล่มนี้และคิดว่ามันน่าอัศจรรย์มาก

พอถึงปี ๑๘๘๒ ความคิดของ สเตนถึง โกล ออกไปทุกที่ ทุกคนจะนึกได้ว่า ในสมัยนั้นการคมนาคมยังช้าของเพียงไร แม้เพียงเดินทางระหว่างประเทศก็แสนยาก แต่ในเรื่อง "เดินทางรอบโลกในสองปี" ของเขา นั้น พิลิปดาแห่งเวลาและคนงานของเขา ได้เดินทางไปรอบโลกในชั่วระยะเวลาเล็กน้อยเท่านั้น สเตน

นักพยากรณ์ มีอา รามอนอย่างกึ่งเป็น ชาวนาเมืองนี้ Nones เขาเกิดในปี ค.ศ. ๑๘๘๒ ไม่มีความหวังว่าจะเป็นคนฉลาด แต่เขาได้ดูภาพของสัตว์ประหลาดในหนังสือและคิดว่ามันน่าอัศจรรย์มาก

คราวนี้ เว้นแต่ออกเดินทางไปรอบโลกพระอังคาร ในหนังสือ "เดินทางไปรอบโลกพระอังคาร" นั้น พระเอกของเขาใช้จักรวาลอันมหัศจรรย์ด้วยแรงระเบิดจากปืนใหญ่ตรงดิ่งไปยังพระจันทร์ ตอนที่ผ่านอากาศที่อยู่เหนือโลก และภูมิภาพในโลกพระจันทร์ซึ่งผู้เดินทางได้ไปเห็น มาในบรรดาข้อได้ อย่างเห็น จริย จึง ดี มาก

และเป็นเครื่องแสดง ความรู้ ของ เว้นแต่ในเรื่องราวศาสตร์เป็น อย่างดี จรวดนี้ ไป ถึงพระจันทร์ แล้วตกลงมายังโลก เผอิญลงไปในมหาสมุทร แต่ภายใน จรวด เป็นโพรง มีอากาศอัดอยู่ มาก จึงไม่จม

ต่อจากนั้น เขาไม่เดินทาง ไปบนฟ้าแล้ว หากตกลงไปในดิน ในเรื่อง "การเดินทางไปยังศูนย์กลางพินพิพ" ของเขา ศาสตราจารย์สเตนได้อธิบาย และเพื่อน อีกสองคน ลงไปยังใจกลางพิพพิพโดยทางปล่องภูเขาไฟ ในชั่วเวลาเพียงไม่กี่ ชั่วโมง

เดินทางผ่านถ้ำใต้ดิน ผ่านหินชั้นต่าง ๆ เขาได้รับการบอกเล่าถึงที่มาของสิ่งเหล่านี้ ประวัติของโลก ของแร่ธาตุต่างๆ ก่อนสมัยประวัติศาสตร์ ได้รับการบอกเล่าอย่างละเอียดในหนังสือเล่มนี้ คณะสำรวจนี้ ทำการไม่สำเร็จ เพราะเกิดภูเขาไฟระเบิดเสียก่อน แต่เขาก็เห็นหิน และมาใกล้กับที่ เกาะสตรอมเมอเล่ ในประเทศสก็อตแลนด์

นักวิทยาศาสตร์ ของ สเตนได้เขียนเรื่องทะเลทราย และเกาะในแถบร้อนเป็นอันมาก คนของเขาได้คิดวิธีบินขึ้น ครุฑไซ ของ สเตนได้เคยไป

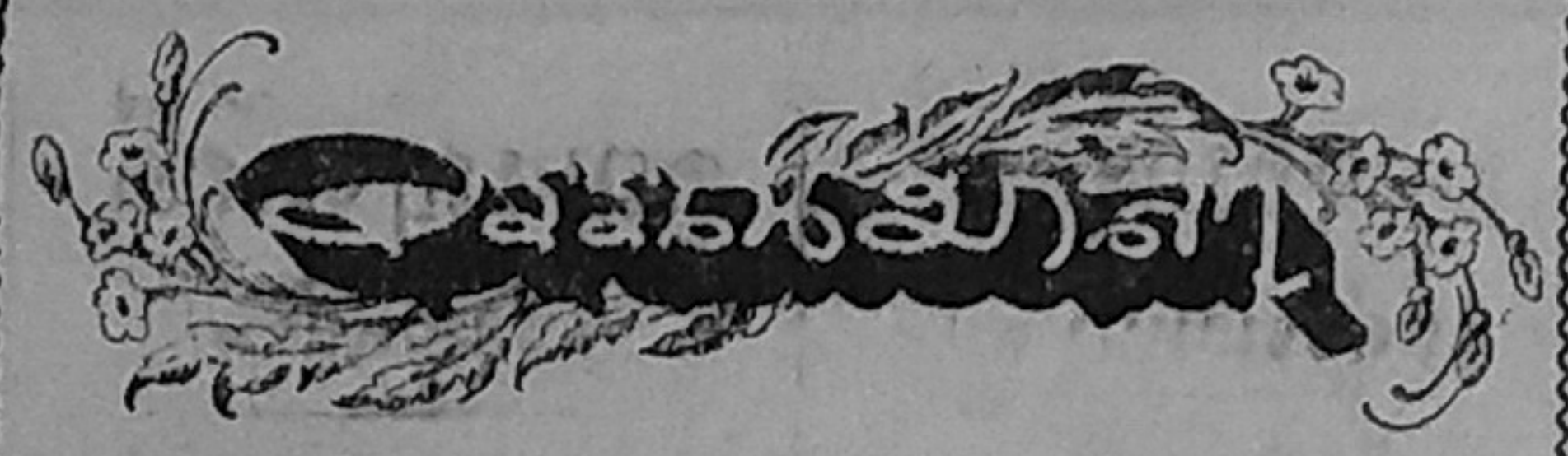
ซึ่งไม่ค่อย เรื่อง สัตว์และพืชผลเดียว ตัวละครของ สเตน พอลูกเกาะโคตเดียว ก็เริ่ม ศึกษาค้นคว้าและสำรวจธรรมชาติที่เขาคิดว่าเขาเป็นทั้งนักเคมีธรรมชาติวิทยา และ นายช่างการได้อ่าน ความรู้ ซึ่งเขาค้นหาได้จาก เกาะอันโดดเดี่ยวนั้นเป็นความเพื่อก็คือ ไม่น้อยเลยทีเดียว

ยกตัวอย่างให้เห็นง่าย ๆ เมื่อพระเอกเขาไปติดอยู่บนเกาะ ไม่มีไฟอะไร ไม่ติดไฟ ไม่มี แต่เผอิญมีนักวิทยาศาสตร์คนหนึ่งไปสอง เรือนกระจก นักวิทยาศาสตร์ เขาได้แกะกระจกออกทั้งสองเรือน แล้วเอามา ประกบกันเข้า ได้ ไฟ ครึ่ง ของระหว่างกลาง ใช้ดินเหนียวมาขอมเตี้ย มันกลายเป็นเต็นท์ ซึ่ง จะ สร้าง ไฟจากแสงอาทิตย์ให้เขาได้อย่างดี

เมื่อน้ำอะเมซอนอาเยนคิน่า ออฟริกาใต้ และออสเตรเลียจะเป็นที่น่าพิศวงที่สุดในเมื่อจูเลียส เวิน เป็นคนนำทาง เขาจะพาเราไปรู้จักพืชและสัตว์แปลก ๆ รู้จักที่เกิด รู้จักวิธีครองชีพ ของมัน แต่ทั้งนี้มิได้หมายความว่า หนังสือของเขาจะเป็น บทเรียน ภูมิศาสตร์ หรือ ธรรมชาติวิทยา แปลว่า เขา นำความรู้ของเขา มาใช้เพื่อเพิ่มความสนุก สนุก ให้แก่หนังสือ และเพื่อให้ตัวละครของเขาได้เรียนรู้บ้างเท่านั้นเอง

เรื่อง เกี่ยวกับ ชักโลกเหนือที่ขมขื่นมากที่สุด ก็คือเรื่อง "ดินแดนแห่งชนเผ่า For Country" เขาได้ตั้งบริษัทขึ้นแบบ ดั่งคนออกไปสำรวจ "ปราสาทแห่งความหวัง" ณ มหาสมุทรอาร์กติก ในขณะนั้น สเตนได้สร้าง ปราสาทหินโทมาต์ แบด นักดาราศาสตร์ประจำหอดูดาวกรีนวิชได้ร่วมเดินทาง ไปด้วย (มีต่อหน้า ๓)

นายเลิศเสม็นเตา

เมื่อไม่กี่วันมานี้เอง นายกรัฐมนตรี ได้เปิดเผยในที่ประชุมที่ห้องสีหบัญชรว่า คุณหญิงลี้น ภักดีนครเศรษฐ ได้แสดงเจตจำนงจะบริจาคเงินจำนวน ๑ ล้านบาท เพื่อสร้างโรงพยาบาลขึ้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี และโรงพยาบาลที่จะสร้างขึ้นนั้น และได้ให้นามว่า "เลิศสิน" เพื่อเป็นอนุสรณ์แด่ท่านเจ้าคุณภักดีนครเศรษฐ (เลิศ เศรษฐบุตร) ผู้ล่วงลับไปแล้ว

ข้าพเจ้าอ่านข่าวด้วยความชื่นชมยินดีมากด้วยความสบายใจ ข้าพเจ้าชื่นชมยินดีในจำนวนเงินบริจาคเพื่อสาธารณกุศลด้านสาธารณสุขเป็นจำนวนสูง ซึ่งไม่มีคนไทยคนใดเคยบริจาคมาก่อนเลย ถึงกับนายกรัฐมนตรีก็ยอมรับว่า การบริจาคเงินเพื่อสาธารณกุศลครั้งนั้น นับเป็นการบริจาคครั้งใหญ่ทีเดียว แต่ความชื่นชมยินดีในจำนวนเงินอันสูงนั้น ยังน้อยกว่าความชื่นชมยินดี และ สบายใจที่ได้เห็นประจักษ์เป็นพยานว่า ในยุคของการกอบกู้เอกราชเพื่อประโยชน์สุขของชนเป็นใหญ่ โดยไม่ยอมหักล้าง ความทุกข์ยากของคนอื่น ๆ เช่น ในสมัยนั้น อย่างน้อย ๆ ก็ยังมีผู้มีใจสูงส่งบ้างที่เห็นแก่สาธารณประโยชน์ บริจาคเงินจำนวนล้าน เพื่อมาตั้งทุกขบรรณสงฆ์ ซึ่งผู้บริจาคเงินเองไม่เคยรู้จักเห็นหน้าตาว่า แทนที่จะเอาเงินจำนวนนั้นมาทำเพื่อบำรุงบำเรอความสุดส่วนด้วยอย่างหาสาระมิได้ดังที่เห็นกันอยู่ทุกวันนี้

การ บริจาคเงิน ของ คุณหญิงลี้น ภักดีนครเศรษฐี ทำให้ชาวเราหวาดไประทึกถึงถ้อยคำของเจ้าคุณผู้ ดำเนินงาน ซึ่งปรากฏอยู่ในหน้าหนังสือ "วังวัดจากผล ประโยชน์อัน เกิดจากเงิน ๓,๐๐๐ บาท ของ เจ้าคุณพระยาภักดีนครเศรษฐี ซึ่งประพจน์ไว้ได้ ในการออกสู่นครสุราษฎร์ธานี ในเวลา ๒๐ ปีที่ผ่านมาแล้ว และ ด้วย ความ มุ่งหมาย เพื่อเป็นตัวอย่างอันดี ทั้งในทาง อนุรักษ และ ในทาง มัชยัตติ รู้จัก

อดออมถนอมทรัพย์ ไว้ให้สำหรับบำรุงวัดสามถ้อยฝรัง ในหนังสือซึ่งมีข้อความเพียงเท่านั้น ท่านเจ้าคุณภักดีนครเศรษฐี กล่าวถึง เจตจำนง ในการ บริจาคไว้ว่า "เงิน ๓,๐๐๐ บาทนี้เป็นสมบัติของฉันที่ฉันไม่ได้เกลียดมันเลย ถ้าใครขึ้นมาแย่งก่อนฉันให้แล้ว ก็ต้องได้ต่อยกัน แต่เมื่อเวลาฉันให้ฉันมุ่งหมาย ถึง ประโยชน์ใหญ่ข้างหน้า"

คุณหญิงภักดี นครเศรษฐีก็กล่าวได้ว่า ได้ใจอย่างเต็มปากว่า เงินล้านบาทที่ ท่านบริจาคนั้นก็ เป็น สมบัติของท่าน แท้ ๆ ท่านก็ยังมีได้เกลียดของมันเลย แต่ที่ ท่านบริจาคนั้นก็ ท่านมุ่งหมาย ถึง ประโยชน์ใหญ่ข้างหน้า เพราะ ปลดปล่อย

เพราะ คุณหญิง ที่เอง เป็นเหตุให้ "นายเลิศ" มีเงินเกิด ซึ่งท่านเรียกว่า "เงินเกิดทางการ" เพิ่มขึ้น จากเงินเกิดซึ่งท่านมีอยู่แล้ว สองพัน อันก็ไม่น้อยมาก กว่าคนทั่ว ๆ ไป อยู่ แล้ว เมื่อ "นายเลิศ" อายุได้ ๒๒ ปี ก็คิดจะมีครอบครัวเป็น

หลักฐาน ได้ขอให้มารดา ไปหาหมั้นกับ คุณหญิง แต่ก็ได้เกิดอุปสรรคขัดข้อง "กล่าวคือ คุณหญิง ข้างเจ้าคุณเห็นถึงเป็นคาง คูดมฤต บำระหา ขาด แต่ขอตัวจากคุณหญิงเป็น แะเคยกันด้วย ชรรณเนียมเงินเซาหมั้น" แต่อุปสรรคเหล่านี้ ไม่สำคัญเท่าใดในขณะนั้น "นายเลิศ" ยังติดอกติดใจอยู่ ยังไม่มีความจะเลิกล้มข้อเคย แต่ต่อมาอีก ๒-๓ ปี เมื่อ

"นายเลิศ" มาบรรณบ้น ทำการกำมรวัดได้เดือนหนึ่ง ๆ เป็นจำนวนเงินสูงในระดั ๓๐๐-๔๐๐ บาท ก็หวดไปเจรจาเรื่องใหม่คราวนี้อุปสรรคเก่า ๆ ก็หายไปหมด เกิดอุปสรรคใหม่ เพียงแต่ฝ่ายหญิงต้องการ ขอดูวันเดือนปีเกิดของท่าน เมื่อเห็นของทางจะให้ความหวังได้ ท่านเจ้าคุณภักดีนครเศรษฐีก็พุดกแสดงขอให้มารดาว่า เห็น คุณหญิงดีแล้ว เกิดของ คุณหญิงดีแล้ว มาดาก่อน ได้ โดยไม่ยาก คงจะไม่มี นานอะไรหรอกอะไร ที่ฝ่าย บ้านเจ้าคุณภักดีนครเศรษฐี

ในปารค์นายเลิศ การตั้งชื่อเราส่วนมากปรารถนาให้เป็น "ได้" เพราะว่าเป็นแล้ว ในเรื่องความร่ำ ท่านก็มีฐานะเพียงพอที่จะเข้ารับราชการเป็นครูได้ และ การเข้ารับราชการเป็นครูจะสบายกว่า การทำ การค้า เป็นไหน ๆ ท่านเริ่มอาชีพเมื่ออายุ ๒๒ ปี และกล่าวจากนั้นมาตลอดในอาชีพ การค้า โดยไม่ล้มเลิกงาน เป็นเสมียนฝึกหัดทางค้า (เงิน

เต็มไปด้วยเศษ ๘ กีบเกิด เสือ) โดยความหวังอย่างเต็มเปี่ยมว่า จะต้องเป็น "นายห้าง" ให้ได้ ในครั้งข้างหน้า ท่านยอมทนทำหน้าตา ๆ เช่น บั๊กควาควนของ ซึ่งของ โดยไม่ปรียาก บั้น และโดยไม่มีสินจ้างรางวัลตอบแทนอยู่ ๑ ปีเต็ม นายห้างก็หวังจะเห็นความดี

ความชอบไม่ คำจ้างก็ไม่ได้ ลงท้ายเลยต้อง อาด้า จากห้างค้า เพราะความผิดหวัง และ "เพราะไม่มีเงินจะซื้อข้าวกินด้วย" ตามคำของท่าน

ออกจากห้างค้า ไปทำงานโรงภาพอีก ๓ เดือน โดยไม่ได้เงินเดือน ลงท้ายเลยต้องหันเข้าพึ่งอาชีพครู พึ่งอยู่ได้ ๓ ปี ก็ได้ โอกาสเข้าทำงาน ใน บริษัทเฟรเซอร์ แอนด์ ซินส์ และ ก็เริ่ม ก้าวขึ้น ขึ้นได้แห่งชีวิต การเป็น นายห้าง ตั้งแต่ นั้นมาทีเดียว

ความมานะบากบั่นเป็นคุณลักษณะสำคัญ อย่างหนึ่งของเจ้าคุณภักดี นครเศรษฐี ซึ่งคุณลักษณะซึ่งควรแก่การสรรเสริญ ท่านก่อร่างสร้างตัวของท่านขึ้นมาด้วยลำแข้งของท่านเอง แบบที่เรียกว่า "ฝนทองเป็นเมฆ" ท่านเริ่มอาชีพของท่านจากการเป็นเด็กวิ่งส่งโซดาเดมอนด์ตามบ้านฝรัง จนมาถึง คงเหลือคงคังเป็นพ่อค้า นายห้าง ใหญ่ เป็น เศรษฐี มีเงินนับล้าน เป็น เศรษฐี ไทย ซึ่งมี การค้า เคียงมาเคียงไหล่ กับ ชาวต่างประเทศ คน ดังคำขวัญว่า นับเป็นตัวอย่าง อันดีแก่พ่อค้าไทยในกาลต่อไป

เมื่อคราวเศรษฐี ใจศกค้า โซคราย ท่านเกือบล้มละลายสิ้นชื่อในการค้า มีหนี้สินมากมาย และต้องตกอยู่ในความควบคุมของคณะกรรมการ ฝ่ายเจ้าหนี้ ประมาณถึง ๓๐ ปี แต่ท่านก็ไม่ย่อท้อ คงทนหน้าประคองการค้าไปโดยมีที่ถ้อยถนงท้ายที่ได้เป็นไทยพันการะเห็นสิน กลับมีเงินนับล้านขึ้นอีก เวลาตอนท้ายแห่ง อายุของท่าน ท่านยังมี ความเต็มใจ ได้ สรรพวิชา ประ กอบ การกุศล มีได้เมตตา กรุณาแก่คนทั่วไปยังจนกว่าแต่ก่อน การประกอบค้า ข้าราชการหรือการบุญนั้น

หนึ่งไปหนึ่งอยู่

กุมสมักรพรคพวกสั สรพศาสตร
กวาดพวกข่มขี้เขา แผ่นผ้าย
หมายขึ้นข่มรูกษัต คำค้อย เขม็อบแฮ
ร่อนน้อยหน่งเนอราย เปลี่ยนตาม

สองร้อยเศษสำลุ มัฟย
ชิมแต่คนละซาม ไข่น้อย
คู่เดียวคงเทวฤทธิ รามรุ่ง เรื่องยา
ไต่แผ่นดินช้อยไหว ว่าดี

หนึ่งนั้นสัททวิภาพัน สารพัน
พอแต่บริวารผี ชุเพื่อ
หนึ่งนั้นยังยบบรร ลัปล่วง แล้วพ่อ
ขอพ่อเพียรแก้เกื้อ กลับดี

"นายผี"

ท่านไม่เคยมีความเสียตายจากปากคำของคุณหญิงเองนั้น บรรดาผู้ที่ได้รับอุปการะจากท่านเจ้าคุณให้ทุนศึกษาเล่าเรียน จนถึงให้อุปการะในเรื่อง อาชีพ มีเป็นจำนวนกว่าร้อย ซึ่งในจำนวนนั้น หมดชื่อเป็นทวารักดี ใน สังคมก็มีอยู่หลายคน

นายก่อ มโหสิวรยศ สมบัติศิริ มิตรคนหนึ่งของท่าน ได้เล่าไว้ว่า ก่อนท่านจะตาย ท่านได้สั่งคุณหญิงของท่าน ให้ทำสิ่งต่างๆเพื่อสาธารณประโยชน์ หลายต่อหลายอย่าง การอุทิศเงินสร้างโรงพยาบาล ของคุณหญิงใน

ครั้งนั้น ก็อาจอยู่ในสิ่งซึ่งท่านสั่งไว้ก่อน ถึงแก่กรรมด้วยก็ว่าได้

ความประสงค์ของ ท่านบิดาของเจ้าคุณภักดีฯ ที่จะให้บุตรฝากชื่อไว้ให้เป็นที่รู้จักแก่คนทั้งหลาย นับว่า ไม่ผิด หวัง เพราะ เมื่อ เจ้าคุณภักดี นคร เศรษฐี จะถึงแก่กรรมไปแล้ว รัชชานายเลิศเรือ ขาวนายเลิศน้ำแข็ง นายเลิศ ปารคนายเลิศ และท้ายที่สุด โรงพยาบาล "เลิศสิน" ก็คงจะ ดำรงอยู่เป็นที่รู้จัก ของคน ทั้ง หลายอยู่ตลอดไป

ก.ณ.ก.

ใต้ทะเลเจ็ดพันโยชน์

(ต่อจากหน้า ๒)

ตั้งใจนั้นจะไปสร้างปราสาทบนเกาะเหนือเดินแดง ๓๗ ของค่า ที่แรกๆ ปราสาทก็มี ทำอาจะสำเร็จ แต่เมื่อคุณหญิงได้ฟังความจริงที่ว่า เมื่อคนชุดเกาะดังกล่าวก่อนไม่เท่าไรก็ถึงแก่ความตายโดยตนเอง พอลังการขึ้นในบัดนี้ ๓๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๑๐ พายุไต้ฝุ่นพัด ทุกคนรู้ถึงว่าเกาะลอยไปทางตะวันตก และน้ำก็เริ่มขึ้นขึ้นทุกที เกาะซึ่งใหญ่กลับเล็กลงๆ และในที่สุดก็ถล่มหายไป ประคองน้ำแข็งในด้วยแก้ว

ปรากฏว่าเกาะนั้นคือก้อนน้ำแข็งใหญ่ที่มันเอง!

จินตนาการ ของ

แวนส์ ได้ขยายขอบเขต ไปไกล สุดขีดใน เรื่อง "ใต้ทะเลเจ็ดพันโยชน์" เราได้รู้จัก เรือดำน้ำดำแรกจากหนังสือเล่มนี้ เรื่องนั้นมียุโรปแอร์ โอโรเนอสส์ กับนักวิทยาศาสตร์ ฝรั่งเศส ถูกเหวี่ยงลง ทะเล เมื่อเขาหลงไปหลังเจ้าสัตว์ ใหญ่ตัวหนึ่ง ซึ่งปรากฏว่าทำด้วยเหล็ก!

เจ้าสัตว์นั้นหาใช่เป็นสัตว์อะไรก็ตาม (ไม่มีชื่อ) เจ้าของเรือ (มีต่อหน้า ๔)

LET IT RAIN

WON'T CURL

WON'T BUISTER

WON'T WRINKLE

ARLIN
HATS
SINCE 1925

หมวกสักหลาด ออรัลีน คุณภาพพิเศษ ไม่เสียทรง
ไม่ยับเหินหรือตกร เมื่อถูกน้ำ ลีลุภาพ น้ำตาล-เทาอ่อน